

Дөчдүгээр эшлэлийн нуугдсан түүх - Арван есөн дугаар

Хоёр дахь гай — Зургаа дахь хэсэг

Jeff Pippenger

2026-07-20

Даниел ба Илчлэл номууд бие биеэ нөхдөг бөгөөд хамтдаа төгөлдөрждөг.

“Илчлэлт номд Библийн бүх номууд уулзан төгсөнө. Энд Даниелын номын гүйцээлт байна.” Элч нарын Үйлс, 585.

Библийн эш үзүүлэг дэх хаант улсууд нь эш үзүүлэгийг судлагчийн анхаарлын төвд байх ёстой. Учир нь сүүлийн өдрүүдийн гадаад түүх тэнд голлон өгүүлэгддэг билээ.

“Хаант улсуудын мандан бадарч, доройтон унахыг захирдаг шалтгаануудыг Бурханы үгийн гэрэлд суралцах нь хавьгүй дээр юм. Залуус эдгээр тэмдэглэлийг судалж, үндэстнүүдийн жинхэнэ хөгжил цэцэглэлт нь тэнгэрлэг зарчмуудыг хүлээн зөвшөөрөхтэй хэрхэн салшгүй холбоотой байсныг үзэг. Тэр агуу шинэчлэлийн хөдөлгөөнүүдийн түүхийг судалж, эдгээр зарчмууд хэдийгээр үл тоогдон, үзэн ядагдаж, тэдгээрийн өмгөөлөгчид нь шорон гянданд хоригдож, цаазын тавцанд хүргэгдэж байсан боловч, яг эдгээр золиосоор дамжин хэрхэн ялсан болохыг үзэг.” Боловсрол, 238.

“агуу шинэчлэлийн хөдөлгөөнүүд” ч бай, эсвэл “хаанчлалуудын мандаж бууралт” ч бай, ариун түүхүүд нь Бурханы Үгэнд амь, үхлийн асуудал мөн. Паул 2 Тесалоникын хоёрдугаар бүлэгт үнэнийг хайрладаггүй бөгөөд улмаар хүчтэй төөрөгдөл хүлээн авдаг хүмүүс тийнхүү авдгийн шалтгаан нь тухайн хэсэгт Паулын тодорхойлсон мэдээг няцаахаар өөрсдөө сонгосонд оршдог хэмээн тэмдэглэсэн байдаг. Тэр хэсэг нь харь Ром ба папын Ромын хоорондын холбоог тодорхойлдог бөгөөд энэ нь мөн Пергам ба Тиатирын хоорондын холбоо, түүнчлэн төмөр ба шаврын хоорондын холбоо, мөн луу ба араатны хоорондын холбоо мөн. Тиатирээр төлөөлөгдсөн папын Ромын мандахуй болон Пергамаар төлөөлөгдсөн харь Ромын уналт нь хүчтэй төөрөгдөл хүлээн авдаг хүмүүсийн үзэн яддаг үнэн мөн.

Миллерит хөдөлгөөний түүхэнд, 1843 оны анхдагч эш үзүүлэгийн хүснэгтэд тусгагдсан Миллеритүүд ба Протестантуудын хоорондын маргаан нь Даниел 11-ийн арван дөрөвдүгээр эшлэл дэх “чиний ардын дээрэмчид” хэмээн дүрслэгдсэн түүхэн хүч нь юу байсан бэ гэдэг асуудлын талаар байв. Тэрхүү дээрэмчид нь Миллеритүүдийн баталж байсанчлан харь Ромын мандан босолт байсан уу, эсвэл Протестантуудын үзэж байсанчлан Селевкидүүдийн уналт байсан уу?

“Үйл хэргийн тавцанд гарч ирсэн үндэстэн бүрт газар дэлхий дээр өөрийн байр суурийг эзлэхийг зөвшөөрсөн нь ‘Харуулч ба Ариун Нэгэний’ зорилгыг биелүүлэх эсэх нь харагдах учиртай байв. Зөгнөл нь дэлхийн агуу их гүрнүүд болох Вавилон, Мидо-Перс,

Грек, Ромын мандалт ба уналтыг мөрдөн тэмдэглэсэн байдаг. Эдгээрийн нэг бүрийн хувьд, бага хүч чадалтай үндэстнүүдийн адил, түүх өөрийгөө давтан харуулсан. Тус бүр шалгалтын өөрийн үеийг туулсан, тус бүр бүтэлгүйтсэн; алдар нь бүдгэрч, хүч чадал нь зайлан одож, тэдний эзэлж байсан байр суурийг өөр нэгэн эзэлсэн билээ. ...”

“Ариун Бичээсийн хуудсуудад тодорхой илчлэгдсэн үндэстнүүдийн мандах ба мөхөхөөс тэд зөвхөн гадаад, ертөнцийн алдар сүр хэчнээн үнэ цэнгүй болохыг суралцах ёстой. Бүх хүч чадал, сүр жавхлангаараа Вавилон—манай ертөнц түүнтэй адилаар түүнээс хойш хэзээ ч үзээгүй тийм хүч чадал, сүр жавхлангаар—тэр үеийн хүмүүст тийм тогтвортой, тийм удаан орших мэт санагдаж байсан авч—хэчнээн бүрэн төгс үгүй болсон билээ! ‘Өвсний цэцэг’ адил тэр мөхсөн. Ийнхүү Бурханыг сууриа болгоогүй бүхэн мөхдөг. Зөвхөн Түүний зорилготой холбогдсон бөгөөд Түүний зан чанарыг илэрхийлдэг зүйл л оршин тогтнож чадна. Түүний зарчмууд бол манай ертөнцийн мэдэх цорын ганц үл хувирах зүйлс мөн.” Education, 177, 184.

Библийн түүх бол Соломоны хэлснээр дутвал мөхөх тэрхүү үзэгдэл мөн. Миллерчүүд Илчлэлт номын есдүгээр бүлгийн 5, 10-р зүйлд “таван сар” хэмээн дүрслэгдсэн нэг зуун тавин жилийг таньж, тунхагласан боловч Илчлэлт 9-р бүлэгт дүрслэгдсэн түүхийг тэд гүнзгий ухаж шинжлээгүй юм. Тэд 10-р зүйлийн таван сарыг зөв тодорхойлсон боловч 5, 10-р зүйл хоёуланд нь “таван сар” гэх хэллэг оршиж байгаа учраас энэ нь зүгээр л хоёр зүйлд хоёуланд нь дүрслэгдсэн тарчлалын эш үзүүлэлт өгсөн онцлон тэмдэглэлт хэрэг гэж үзсэн бололтой. Харин одоо 5-р зүйлд буй “таван сар” нь Мухаммедын 632 онд нас барснаар эхэлж, Византийн буюу Дорнод Ромын эзэнт гүрний хатан хаан Ирене доромжлогдон буурснаар 782 онд төгссөн нэг зуун тавин жилийг төлөөлдөг болохыг хялбархан нотолж болно.

Анхдагчид аравдугаар эшлэлийг 1299 оны 7 дугаар сарын 27-нд болсон Никомедийн тулалдааныг нэг зуун тавин жилийн эхлэл хэмээн хэрэглэсэндээ зөв байсан бөгөөд тэрхүү хугацаа 1449 оны 7 дугаар сарын 27-нд Константинопольд хаанчилсан сүүлчийн Константины доромжлогдсоноор төгссөн юм. Мөр дээр мөрөөр, нэг зуун тавин жилийн хугацаа Арабын Исламын эхний гай болон Туркийн Исламын хоёр дахь гайгаар төлөөлөгдөх дэлхий дахины Исламыг тодорхойлдог. Хаан эзэн болон хатан эзнийг хамтад нь доромжилсон тэрхүү Ислам нь Иренээр төлөөлөгдсөн эмэгтэй болон сүүлчийн Константинаар төлөөлөгдсөн эр хүнээс бүрдэх нэгэн хаант улсыг дэлхий дахины Ислам байлдан дагуулж буйг тодорхойлдог.

Иренийн доромжлол төгсөхөөр өндөрлөх нэг зуун тавин жилийн хугацаанд Арабын Ислам Византийн бүс нутаг буюу газар нутгийг эрхшээлдээ оруулж, Иренийг үлэмж доромжлогдсон байдалд үлдээн, түүнийг бусад албадлагын хамт гурван жилийн турш алба төлөхөд хүргэв. Сүүлчийн Константины доромжлол тохиосон үед энэ нь дөрвөн жилийн хугацааны эхлэлийг тэмдэглэсэн бөгөөд тэр хугацаа нь бүслэлтээр болон зүүн Ромын нийслэлийг түлхэн унагааснаар төгссөн юм. Хоёр тохиолдолд хоёуланд нь Ислам байсан: Иренийн хувьд Арабын Ислам, харин сүүлчийн Константины хувьд Түрэгийн Ислам байв. Эцсийн өдрүүдэд, эхний болон хоёр дахь гай дотор өгүүлэгдсэн Арабын болон Түрэгийн

Исламын хоёр гэрчээр төлөөлөгдөх дэлхий дахины Ислам эхлээд газар нутгийг, дараа нь нийслэлийг эзэмшинэ. Сүүлчийн өдрүүдийн улс төрийн нэгж, зүүн Ромын Константинаар төлөөлөгдөх тэрхүү нэгж нь зүүн Ромын Иренээр төлөөлөгдөх сүүлчийн өдрүүдийн шашны нэгжтэй бэлгэдлийн утгаар гэрлэсэн байдаг. Би “улс төрийн” болон “шашны” нэгж гэсэн нэр томъёог хэрэглэж буй нь араатны дүрийн бэлгэдэл эхлээд Америкийн Нэгдсэн Улсад, дараа нь дэлхийд илэрдэг болохыг илэрхийлэхийн тулд юм. Араатны дүр бол Константин ба Иренийн бэлгэдэлт гэрлэлт мөн бөгөөд тэд хоёулаа Исламд газар нутаг, нийслэлээ алдан доромжлогддог.

Тэдний гэрлэлт нь хоёр түүхийг хооронд нь нийцүүлэн харьцуулснаар тодорхойлогддог бөгөөд энэ нь 313 онд Миланы зарлиг хүчин төгөлдөр болох үед Констанция ба Лициниусын хоорондын гэрлэлтээр дүрслэгдсэн юм; тэр үед Смирнагийн бэлгэдэлт сүмийн үе төгсөж, Пергамын бэлгэдэлт сүмийн үе эхэлсэн. Паулын хэлснээр хүчтэй төөрөгдөл хүлээн авдаг хүмүүс нь нүглийн хүн илчлэгдэхээс өмнө гарах урвалтыг багтаасан Паулын анхааруулгын мэдээг харахаас татгалздаг. Тэр урвалт Пергамын түүхэнд явагддаг бөгөөд нүглийн хүн 538 онд, Тиатирагийн сүмийн үе эхлэхэд, илчлэгдсэн юм.

Хэн ч та нарыг ямар ч аргаар бүү мэхлэгдүүлэг; учир нь эхлээд итгэлээс няцалт ирж, мөн нүглийн хүн, сүйрлийн хүү илчлэгдэхээс нааш тэр өдөр ирэхгүй. Тэрээр Бурхан хэмээн нэрлэгддэг бүхнээс, эсвэл мөргөгддөг бүхнээс дээгүүр өөрийгөө эсэргүүцэн өргөмжилдөг; тийнхүү өөрийгөө Бурхан мөн хэмээн үзүүлж, Бурханы сүмд Бурхан мэтээр суудаг. 2 Тесалоник 2:3, 4.

Зүүн Ромын түүх нь, мөн Зүүн Ромын Баруун Ромтой тогтоосон бэлгэдэлт харилцаанд дүрслэгддэг эш үзүүлэлтийн үнэний хоёр гэрчийг өгдөг. Тэрхүү харилцаанд Баруун Ром нь сүм бөгөөд Зүүн Ром нь төр юм. Ром бол Даниел номын хоёрдугаар бүлэгт төмөр ба шавраар төлөөлүүлэн үзүүлсэнчлэн сүм ба төрийн нэгдэл мөн.

Сүүлчийн өдрүүдэд дэлхий даяарх Ислам нь сүм ба төрийн нэгдлээр төлөөлөгдсөн нэгэн хүчний эсрэг босож, түүний нутаг дэвсгэр болон нийслэлийг эзлэн авдгийг үнэмшилтэйгээр харуулж болох нэгэн шалтгаан нь Илчлэлт есдүгээр бүлгийн ариун түүхээс авсан өөр хоёр гэрчээр батлагддаг явдал юм. Осман 1299 оны 7-р сарын 27-нд Никомедийн нутаг дэвсгэрийг эзлэн авч, дараа нь хоёр жилийн хойно, 1301 онд Никеагийн нутаг дэвсгэрийг эзлэн авсан. Түүний хүү 1331 онд Никеагийн нийслэл хотыг эзлэн авч, мөнөөх хүү 1337 онд төгссөн дөрвөн жилийн бүслэлтийн дараа Никомедийн нийслэл хотыг эзлэн авсан. Анхдагчид Османтай холбогдуулан 1299 оны 7-р сарын 27-ны өдрийг тэмдэглэсэн боловч Оттоманы эзэнт гүрнийг байгуулах түүхэн хоёр дахь алхам болох Никеагийн тулалдаан, өөрөөр хэлбэл дараагийн тулалдааныг хэзээ ч авч үзээгүй. 1299 оны 7-р сарын 27 нь Ням гаргийн хуулинд хүрэх хэд хэдэн алхмын эхний алхам байсан. Турк Исламын эхний хоёр алхам нь 1449 онд төгссөн, дараа нь 1840 онд, дараа нь 9/11-нд, дараа нь 2023 оны 12-р сарын 31-нд дахин биелсэн нэгэн эш үзүүлэлтийн эхлэлийг тодорхойлсон юм.

Тэдгээр хоёр алхмын эхнийх нь зөвхөн нэг зуун тавин жилийн эхлэлийг тэмдэглээд зогсохгүй, мөн гучин найман жилийн эхлэлийг ч тэмдэглэсэн юм. Энэ нь Осман

Никомедийн нутаг дэвсгэрийг эзлэн авснаар эхэлж, гучин найман жилийн дараа Османы хүү 1337 онд дөрвөн жилийн бүслэлтийн эцэст Никомедийн нийслэл хотыг эзлэн авснаар төгссөн. Гучин наймын тоо нь “босож ирэх”-ийг илэрхийлдэг бөгөөд Осман нутаг дэвсгэрийг эзлэн авсан тэрхүү анхны алхам нь Туркийн Исламын босож ирэлтийг тэмдэглэсэн юм. Гучин найман жилийн үргэлжилсэн тэрхүү эхний алхамд “дөрвөн жилийн” бүслэлт төгсгөлийг тэмдэглэдэг. Нэг зуун тавин жилийн сүүлчийн алхамд доромжлол учруулагдаж, түүнээс дөрвөн жилийн дараа, 1453 онд, зүүн Ромын нийслэл эзлэгддэг.

1453 онд Османы түрэгүүд байсан ч, эсвэл Османы хүү 1337 онд Никомедиаг, 1331 онд Никейг хоёуланг нь эзлэн авсан байсан ч, энэ гурван тохиолдол бүрд тухайн нийслэл хот тус бүр нь түүхийн аль нэг үед дорнод Ромын нийслэл болж байв. Энэ гурван мөр бүгд дорнод Ромыг байлдан дагуулсныг зааж байна. Эдгээр гурван мөр тус бүр нь эхлээд газар нутгийг, түүнээс хойш дорнод Ромын нийслэлийг Ислам эзлэн авсныг тодорхойлж байна. Гурван нийслэлийн нэр бүгд тухайн газар нутгийн нэртэй адил юм. Эдгээр гурван мөр тус бүр өөр өөрийн тодорхой альфа ба омега түүхэн дүрүүдтэй. Исламын зүгээс эзэн хаан ба хатан хаан хоёрыг доромжлон гутааснаар илэрхийлэгдэх сүм-төрийн харилцааг тодорхойлох зуур, тэр эш үзүүлэгийн гутаан доромжлол нь 330 онд Константин Их Ром хотын оронд Константинополь хотыг сонгосноор мөн доромжлогдсон өрнөд Ромтой тэдгээр мөрүүдийг холбон нэгтгэдэг. Өрнөд Ромын эцсийн гутаан доромжлол 476 онд сүүлчийн эзэн хааны үед ирсэн бөгөөд түүнээс хойш тасралтгүй түргэн доройтсоор байв.

Өрнөдийн Ром нь Дорнодын Ромтой харьцахдаа сүм байв; дорнод нь төр байв. Эхэндээ 330 онд доромжлол, дараа нь 476 онд, улмаар 782 онд, тэгээд дахин 1449 онд доромжлол тохиов. Хаант улс хуваагдсанаар эхэлсэн доромжлолын нэгэн шугам 476 онд эзэн хаанаа, улмаар эзэнт гүрнээ алдах доромжлолоор үргэлжилж, үүний дараа Ислам дорнодын нутаг дэвсгэрт эхлээд 782 онд, улмаар дорнодын нийслэлд 1453 онд доромжлол авчирсан юм.

Библийн эш үзүүлэлэг дэх Ислам нь дорнод болон өрнөд Ромын аль алиных нь шугамыг ил болгож байгаа бөгөөд Исламын өнөөдөр гарган буй гэрэл нь Миллерит анхдагчдад Исламын талаар өгөгдсөн суурь гэрэлтэй нийцэж байгаа хэдий ч, түүнээс хавьгүй цааш хүрч байна. 2024 онд “чиний ард түмний дундах үзэгдлийг батлах дээрэмчид хэн бэ” гэсэн асуудлаар эхэлсэн шалгалтын цаг нь шалгалтын үеийн альфа байсан бөгөөд эдүгээ шалгалтын үеийн төгсгөлд Илчлэлт 9-р бүлгийн Исламын сэдвээс ирэх гэрэл нь эдгээр өнөөгийн эцсийн өдрүүд хүртэл хэзээ ч авч үзэгдээгүй байсан өрнөд ба дорнод Ромын гэрчүүдийг нэмж байна.

Исламын эш үзүүлэгийн шугамуудыг есөөс арван нэгдүгээр бүлгүүдэд дүрслэн үзүүлэхдээ Даниел 11-ийн аравнаас арван зургаадугаар зүйлүүдэд байрлах түүхийн шугамуудыг, эдгээр өгүүлүүдэд аль хэдийн хэлэлцэгдэж буй шугамуудтай холбогдох гэрчлэлүүдийг өгснөөр нэгтгэн харуулдаг. Гэвч Исламын мандлын эш үзүүлэлт дүрслэгдсэн байдал дотор Миллерчүүдийн хөдөлгөөний мандал, мөн нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын хөдөлгөөний мандал хоёул агуулагддаг. Илчлэлт 9-ийн цаг хугацааны эш үзүүлэлгүүдийн дотор, тэдгээрийн нэг хэсэг болон баттай байрласан хоёр дөрвөн жилийн үе нь 1840-өөс 1844 он хүртэлх дөрвөн жилийн тухай гэрчлэл болдог. 1844 онд эш үзүүлэгийн цаг хугацаа цаашид

үгүй тул бэлгэдлийн дөрвөн жилийн хугацаа нь цаг хугацаагаар бус, харин эш үзүүлэгийн шинж чанаруудаар тодорхойлогддог. Эхний дөрвөн жилийн үе нь эцэг нь уг нутаг дэвсгэрийг эзлэн авснаас гучин найман жилийн дараа, 1337 онд хуучин зүүн Ромын нийслэл Никомедийг Ислам эзлэн авсныг заадаг. Хоёр дахь дөрвөн жил нь 1449 онд Исламын учруулснаар зүүн Ромын улс төрийн болон шашны захирагчид доромжлогдон гутаагдсаныг заадаг; харин гурав дахь дөрвөн жил нь Өөрийн алдар суугаар газрыг гэрэлтүүлсэн тэнгэрэлч 1840 оны 8-р сарын 11-нд бууж ирэхэд Бурханы хүч чадлын сүр жавхлант илрэлийг заадаг.

Нэгдүгээр болон хоёрдугаар тэнгэрэлчийн тухай Миллерчүүдийн түүх нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянгыг тамгалах үеийн гуравдугаар тэнгэрэлчийн түүхтэй нийцдэг. Тэрхүү эцсийн тамгалах ажил нь нүглийг арилган устгах явдал мөн; энэ нь Бурханлаг чанарыг хүн чанартай нэгтгэх явдал бөгөөд Исламын авчирч буй дайны үеэр явагддаг.

Тэгээд тэр ёроолгүй ангальг нээв; ангалаас асар их зуухны утаа мэт утаа гарч ирэв; ангалаас гарсан утааны улмаас нар ба агаар харанхуй болов. Тэгээд утаанаас царцаанууд газар дээр гарч ирэв; тэдэнд газрын хилэнцэт хорхойнуудын хүчтэй адил хүч өгөгдөв. Мөн тэдэнд газрын өвсийг ч, ямар ч ногоон юмыг ч, ямар ч модыг ч гэмтээж болохгүй, харин духан дээрээ Бурханы тамгагүй хүмүүсийг л гэмтээх ёстой хэмээн тушаагдав. Илчлэлт 9:2–4.

Бүх эш үзүүлэгийн төгс биелэл нь эцсийн өдрүүдэд байдаг тул энэ хэсэг нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянгыг тамгалан тэмдэглэхийг зааж байна. Илчлэлт номын есдүгээр бүлэг дэх Исламын тухай эш үзүүлэг нь, Ислам хязгаарлагдсан 1840 оны 8-р сарын 11-нд оргилдоо хүрсэн түүхэн үйл явдлуудын хүрээнд, үзэгдлийг тогтоон бататгадаг хүчний хамгийн бүрэн дүрслэлийг нэгтгэн авчрах түүхэн түлхүүрийг өгдөг. Тэр цэгээс Илчлэлт есдүгээр бүлгийн гэрчлэл аравдугаар бүлэг болон эхний ба хоёр дахь тэнгэрэлчийн түүх рүү үргэлжилсэн. Дараа нь арван нэгдүгээр бүлэгт гурав дахь гай гамшиг Ням гаргийн хуулийн үед гэнэт ирдэг бөгөөд тэр үед гурав дахь тэнгэрэлчийн чанга дуудлага эхэлдэг. Есдүгээр бүлэг нь Даниел болон Илчлэлтэд өгүүлсэн хаант улсуудын мандалт ба уналтыг эмхлэн зохион байгуулахад Исламын түлхүүр болдог. Аравдугаар болон арван нэгдүгээр бүлгүүд нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянган мэргэн охидын туршлагыг тодорхойлдог. Есдүгээр бүлэг нь гадаад үзэгдлийг тогтоон бататгадаг бэлгэдлийг зааж, харин аравдугаар болон арван нэгдүгээр бүлгүүд нь Хургатай хамт Хамгийн Ариун Газар уруу даган орохтой холбоотой дотоод үзэгдлийг тодорхойлдог.

Илчлэлт номын аравдугаар бүлэг нь нээлттэй жижиг номтойгоор бууж ирдэг хүчирхэг тэнгэрэлч болох Христээр эхэлдэг. Тэр үйл явдал нь Илчлэлт 9-ийн зөгнөлийн төгсгөлд, гурван зуун ерэн нэгэн жил, арван таван өдрийг заан тодорхойлдог тэр зөгнөл биелэх үед, 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд биелсэн юм. Илчлэлт 10 нь цаашдын түүхийг, Иоханы гэдсэнд мэдээ 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд гашуун болсон хүртэл, тодорхойлдог. 1840-өөс 1844 он хүртэлх дөрвөн жил нь эхний тэнгэрэлчийн ирэлтээр эхэлж, гурав дахь тэнгэрэлчийн ирэлтээр төгсөнө. 1840 оны 8 дугаар сарын 11-ний биеллийн дараа үргэлжилсэн тэр дөрвөн жилийг, гурван зуун ерэн нэгэн жил, арван таван өдрийн эхэнд

байсан 1449 оны 7 дугаар сарын 27-ноос 1453 он хүртэлх дөрвөн жилээр төлөөлүүлсэн байв. Эдгээр хоёр дөрвөн жилийн хугацаа хоёулаа 1333-аас 1337 он хүртэлх Никомедийн дөрвөн жилийн бүслэлтийн үетэй таарч байна. Бэлгэдлийн утгаараа Дорнод Ромыг Ислам гурван удаа байлдан дагуулсан. Эхнийх нь 1331 онд Никеягийн бүслэлт дээр, дараа нь 1337 онд Никомедийн дөрвөн жилийн бүслэлтээр, улмаар 1453 онд Константинополийн бүслэлтээр болсон юм.

Диоклетиан 293 онд Ромыг хуулийн дагуу зүүн ба баруун гэж хуваасан бөгөөд Константин 330 онд эш үзүүлэгийн утгаар Ромыг зүүн ба баруун гэж хуваасан. 395 онд эзэн хаан Теодосиус I нас барахад, тэрээр зүүн ба барууныг хоёр хүүдээ өвлүүлэн үлдээснээр эзэнт гүрэн албан ёсоор, мөн бүрмөсөн хуваагдав. Католик сүм 1054 онд “их хагарал”-ын үед зүүн ба баруун гэж хуваагдсан. Энэхүү хуваагдал аажмаар явагдсан бөгөөд түүний араас дагалдсан мөхөл ч мөн адил тийм байв. Тэрхүү хуваагдал өнөөдрийг хүртэл хэвээр байна. Тэр өдрөөс хойших тавин жилийн дотор Ром дахь баруун сүм Исламын эсрэг ойролцоогоор хоёр зуун жилийн загалмайтны аян дайныг эхлүүлсэн. Баруун Ром 476 онд сүүлчийн эзэн хаанаа алдахад унасан. Зүүн Ром 1453 онд унасан. Папын Ром 1798 онд унасан. Харь шүтээний Ром 293, 330, 395 онуудад зүүн ба баруун тийш хуваагдсан. Папын Ром 1054 онд зүүн ба баруун тийш хуваагдсан. Уайт эгч хаант улсуудын мандах ба уналтыг Бурханы Үгийг судлахад баримжаалах үндсэн цэг хэмээн тодорхойлдог.

Илчлэлт номын есдүгээр бүлгээс түүхийн гэрэлд ил гарч буй хаанчлалууд нь үзэгдлийг тогтоон байгуулдаг нь Ром мөн гэсэн нотолгоог улам бэхжүүлдэг. Ислам ба нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын хоорондын эш үзүүлэгийн холбоо нь, Христ илжиг унан Иерусалим руу орсон явдлаар төлөөлүүлэгдсэн шөнө дундын хашхирааны мэдээ нь анхны гайгийн үед эхэлсэн, эш үзүүлэгийн хоёр дахь хэсэгт хоёр дахь гай дотор үргэлжилсэн, мөн яг тэр эш үзүүлэгийн биелэлтээр эхэлсэн эхний ба хоёр дахь тэнгэрэлчийн Миллерийн хөдөлгөөний дөрвөн жилийн түүхэнд өөрийн биелэлдээ хүрсэн цаг хугацааны эш үзүүлэгээр дүрслэгдсэний баталгаа юм. Уг эш үзүүлэг нь Исламын мандлыг тэмдэглэсэн “гучин найм ба хоёр жил” (1299 ба 1301) жилийн бэлгэдлээр эхэлж, Миллерчүүдийн мандлыг тэмдэглэсэн “гучин найм ба хоёр жил” (1838 ба 1840) бэлгэдлээр төгссөн юм.

1844 онд 1333-аас 1337 он хүртэлх бүслэлтээр, мөн 1449-өөс 1453 оны бүслэлт хүртэлх хугацаагаар бэлгэдэгдсэн Миллерчүүдийн дөрвөн жилийн хугацаа төгсөхөд эш үзүүлэгийн цаг хугацааг цаашид хэрэглэх ёсгүй болсон. Нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын тугийг өргөх явдал нь Ислам өргөгддөг эш үзүүлэгтэй шууд холбоотой юм.

Иуда аа, чамайг ах дүүс чинь магтах болно; чиний гар дайснуудынхаа хүзүүн дээр байх болно; эцгийн чинь хөвгүүд чиний өмнө бөхийх болно. Иуда бол арслангийн гөлөг мөн; олзноос, хүү минь, чи дээш гарч ирэв; тэр бөхийж, арслан мэт хэвтэв, хөгшин арслан мэт ч хэвтэв; түүнийг хэн сэрээх билээ? Таяг Иудагаас салахгүй, хууль тогтоогч ч түүний хөлийн хоорондохоос арилахгүй, Шило иртэл; ард түмнүүдийн цугларалт түүнд байх болно. Тэрээр унаган илжгээ усан үзмийн модонд, эм илжигнийхээ унагыг шилмэл усан үзмийн модонд хүлнэ; тэр хувцсаа дарсанд, өмсгөлөө усан үзмийн цусанд угаав. Түүний нүд дарснаас улайж, шүд нь сүүнээс цагаан байх болно. Эхлэл 49:8–12.

Нэг зуун дөчин дөрвөн мянган хүн Христийн зан чанарыг төгс тусган харуулдаг бөгөөд Христ нь өөр бэлгэдэлт дүрслэлүүдийн дунд “сонгомол усан үзмийн мод” мөн. Эхлэл 16:12-т Ишмаэлыг “зэрлэг” хүн хэмээн тодорхойлсон байдаг.

Тэрээр зэрлэг хүн байх болно; түүний гар хүн бүрийн эсрэг, мөн хүн бүрийн гар түүний эсрэг байх бөгөөд тэрээр бүх ах дүүсийнхээ өмнө орших болно.

“Зэрлэг” хэмээн орчуулагдсан үг нь Арабын зэрлэг илжиг юм. Сүүлчийн өдрүүд дэх Христийн төлөөлөгчид Арабын зэрлэг илжгийн мэдээ дээр унаж явдаг; Христ Иерусалим руу унан орсон тэр илжиг, Балаам түүнийг гурав дахь удаа цохисны дараа эцэст нь хэлсэн тэр илжиг мөн. 1840 онд эхний тэнгэрэлчийн мэдээг хүчирхэгжүүлсэн мэдээг тунхагласан элч нар хөдөлгөөнийг хүчирхэгжүүлсэн мэдээ байрлаж байсан яг тэр эш үзүүлэгийн түүхэнд оршдог, хамаатай бөгөөд чухал нэг зуун тавин жилийн эш үзүүлэгийг олж хараагүй. Тэд мөн яг тэр нэгэн хугацааны эш үзүүлэлэг дотор 1840 оноос 1844 он хүртэлх түүхийг хэв шинжээр үзүүлсэн хоёр дөрвөн жилийн хугацааг ч олж хараагүй. Одоо Иуда овгийн Арслан “хуучин жимүүд”-ээс урьд өмнө хэзээ ч харагдаагүй гэрлийг нээн илчилж байгаа бөгөөд энэ нь 2023 оны 12-р сарын 31-нээс хойш нээгдсээр ирсэн тэр гэрэлтэй нийцэж буй гэрэл юм. Энэ нь Нэшвиллийг цохидог нь Ислам мөн эсэх тухай аливаа эргэлзээг арилгадаг. Тэр гэрэл Ромын бэлгэдлийг гэрэлтүүлснээр, 2024 онд “чиний ард түмний дээрэмчдийн” тухай альфа маргаанд омега мэдэгдэл болж, мөн Миллеритүүдийн түүх дэх яг тэр бэлгэдлийн талаархи маргааны омега бэлгэдэл болдог. Энэ нь Илчлэл есийн хугацааны эш үзүүлэлгүүд дэх Ислам нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын лацдах цагийн дотоод түүхийн үе дэх гадаад мэдээ мөн болохыг тодорхойлдог. Бид энэ үнэнийг нэлээд хугацааны турш зааж ирсэн, харин одоо Илчлэл есөөр эхэлж Илчлэл арван нэгээр төгсдөг нэг шугаман дээр үүнийг харуулж болно. 1840 оноос 1844 он хүртэл биелсэн Исламын хугацааны эш үзүүлэлтэй холбоотой гурав дахь дөрвөн жилийн хугацаа нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын лацдах цагийг дүрслэн үзүүлдэг. Илчлэл арван нэгийн их газар хөдлөлтөөр нэг зуун дөчин дөрвөн мянга нь туг тэмдэг мэт өргөгдөнө.

Езекиелийн гучин долоодугаар бүлэгт Бурханы ард түмэн цэрэг болгон босгогдох нь Адамын бүтээлээр бэлгэдэгдсэн хоёр үе шаттай үйл явц юм. Эхлээд Адам шавраас бүтээгдэж, дараа нь Христ түүнд амийн амьсгалыг үлээсэн. Езекиелд эхний эш үзүүлэлэг нь үхсэн биесийг бүрдүүлдэг боловч тэд одоо ч үхмэл хэвээр байна. Дараа нь дөрвөн салхинд тэр биес дээр үлээхийг тушаахад, тэд хүчирхэг агуу цэрэг болон босож ирдэг. Гучин найм ба дөч гэсэн тоонууд энэ хоёр үе шатыг төлөөлдөг.

Бид эдгээрийг дараагийн өгүүлэлд үргэлжлүүлэн авч үзэх болно.

Үүний дараа иудейчүүдийн нэгэн баяр болж, Есүс Иерусалим уруу өгсөв. Иерусалимд хонины хаалганы дэргэд еврей хэлээр Бетезда хэмээн нэрлэгддэг, таван саравчтай нэгэн сан байдаг ажээ. Тэнд ус хөдлөхийг хүлээсэн хараагүй, доголлон, хатингар болсон зэрэг олон тооны өвчтэй хүмүүс хэвтэж байв. Учир нь тодорхой цагт нэгэн тэнгэрэлч санд бууж ирэн, усыг хөдөлгөдөг байлаа. Тэгээд ус хөдөлсний дараа хамгийн түрүүнд орсон нь ямар ч өвчинтэй байсан эдгэрдэг байв. Тэнд гучин найман жилийн турш өвчтэй явсан нэгэн хүн байжээ. Есүс түүнийг хэвтэж байхыг хараад, ийнхүү удаан хугацаанд тийм

байдалтай явсныг нь мэдээд, түүнд — Эдгэрмээр байна уу? гэж айлдав. Өвчтэй хүн Түүнд хариулахдаа, — Эзэн, ус хөдөлөхөд намайг санд оруулах хүн надад алга; харин би очих зуур өөр хүн надаас өмнө орчихдог гэжээ. Есүс түүнд, — Бос, дэвсгэрээ аваад яв гэж айлдав. Тэр даруй өнөөх хүн эдгэрч, дэвсгэрээ аваад явлаа. Тэр өдөр амралтын өдөр байв. Иохан 5:1–9.

Тэгээд би, “Одоо босож, Зередиин голыг гатлагтун” гэв. Ингээд бид Зередиин голыг гатлав. Бид Кадеш-Барнеагаас хөдөлснөөс хойш Зередиин голыг гаталж өнгөртөлх хугацаа нь гучин найман жил байсан бөгөөд, ЭЗЭН тэдэнд тангараглан айлдсан ёсоор, дайнч эрчүүдийн тэр бүх үеийнхэн цэргийн чуулганы дундаас бүрмөсөн үгүй болтол үргэлжилсэн юм. Дэд хууль 2:13, 14.